

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 u. eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 u. gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 23 januari.

17.00 u. Avondviering

Zondag 24 januari. Derde Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige hoogmis .

Zaterdag 30 januari.

17.00 u. Avondviering

SINT-JOZEF

Er zijn nog geen Eucharistievieringen.

SINT ROCHUS

Zaterdag 23 januari.

08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 24 januari. Derde Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis.

Maandag 25 januari.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 26 januari. HH. Timoteüs en Titus.

08.00 u. Ochtendviering

Woensdag 27 januari. H. Angela Merici.

08.00 u. Ochtendviering

Donderdag 28 januari. H. Thomas van Aquino.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 29 januari.

08.00 u. Ochtendviering

Zaterdag 30 januari.

08.30 u. Ochtendviering

18.00 u. Avondviering

Zondag 31 januari.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Gaby Schepkens en haar familie; Zlm. Pastoor Luc Van de Wouwer, zijn broer Armand, Leonie Van Aken, ouders en Zusters.

Nu in januari heimwee naar de startvieringen van de vorige jaren.
Gemeenschap vormen naar uw droom

Nu we ze niet meer hebben voelen we feitelijk maar aan wat we er aan missen. Het was een traditie om halfweg januari onze startviering in de kerk te hebben voor alle verenigingen, het was een soort nieuwjaarsbijeenkomst met aangepaste misteksten en natuurlijk ook opgeluisterd door ons koor. Achter het altaar werden de vlaggen van de verenigingen opgehangen. Een vlag vertelt wat over de vereniging, verbreedert en laat zien dat je bij elkaar hoort. Daarom zijn mensen ook dikwijls trots op hun vlag. Vroeger gebruikte men ook vlaggen om signalen te geven. In de middeleeuwen werden strijdkrachten gevormd rond hun vlag. Zo wist men op het slagveld wie zich waar bevond. Het veroveren van de vlag van een tegenstander was een zekere triomf. Vlaggen worden met het nodige respect behandeld, ieder land heeft zijn vlag. Door de jaren heen zijn er ook heel wat spreuken ontstaan rond vlaggen. Enkele voorbeelden: de vlag dekt de lading niet, de inhoud in het schip komt niet overeen met wat er op de papieren staat, onder valse vlag varen, zich voor iemand anders uitgeven, met vlag en wimpel, met veel succes, met veel vlagvertoon, met veel spektakel. Leden van verenigingen waren vroeger fier op hun vlag, zeker in de jeugdbewegingen. Maar ook nu hebben ze nog een betekenis. Denk ook aan de massa's vlaggen waarmee men bij sportmanifestaties staat te zwaaien. Schijnbaar hecht men meer waarde aan zijn eigen landsvlag wanneer men op manifestaties in het buitenland vertoeft. Na de viering dronken we dan nog samen een glas achteraan in de kerk, zo hadden we ook de mogelijkheid nog even met elkaar van gedachten te wisselen of elkaar nog nieuwjaarswensen over te brengen. Intussen was er ook al een ploeg in Familia bezig om het traditionele etentje voor te bereiden, een taak die zeker niet mocht onderschat worden en heel wat inzet vereiste. En ook hier geldt, nu het niet meer doorgaat, toch een zeker gevoel van heimwee naar... Natuurlijk zijn er wegens corona nergens nieuwjaarsactiviteiten geweest. En door al onze kleine bubbels voelen we nu wel een grote drang om nog eens met velen bij elkaar te komen. Gelukkig biedt het starten met de vaccinaties nu toch wel enig toekomstperspectief. Het bijeenkomen in de kerk was toch wel belangrijk. We stonden even stil bij, en keken even terug naar, wat er het voorbije jaar in onze parochie was gebeurd, waar we mee bezig waren. En we zagen ook dat we duidelijk over het hoogtepunt heen waren. En dan kan men natuurlijk alles in vraag gaan stellen. Ons nog inzetten met zo weinig actieve mensen, met zo'n grijs publiek, zijn dat geen vergeefse inspanningen? Haalt het allemaal nog wel iets uit? Geven we het niet beter op? Ons inzetten voor de kerk, met zo veel tegengestelde meningen, met meer vragen dan antwoorden, met grote onwetendheid over morgen. Maar toch is er iets in ons dat blijft aantrekken. Het is alsof er op het snijpunt van ons diepste

bewustzijn een lichtje is geplaatst en wij kunnen dat niet uitdoven, hoe klein het ook is, ook al zouden we dat willen. En soms kunnen wij wel doen alsof het er niet is, maar ook dan keert het steeds terug. En als we er bewust niet op letten dan voelt het raar aan. We willen terug met meer dan vijftien samen kunnen gemeenschap vieren, niet met anderhalve meter tussen, maar dicht bij elkaar, elkaar terug de vredewens kunnen geven. We willen de deuren van Familia terug open gooien, elkaar terug kunnen ontmoeten in onze verenigingen, weer samen ijveren en activiteiten plannen, samen zingen, spelen, sporten, uitstappen maken, samen een pint drinken en elkaar eens op de schouder kunnen slaan of een knuffel geven. Onze organisaties kunnen een lichtje zijn en ons helpen in onze zoektocht naar samenhang en geluk. Paul van Vliet verwoordde het prachtig in zijn gebed bij Oud en Nieuw. "Ik hoop in het nieuwe jaar op mensen die bergen verzetten, die door blijven gaan met hun hoofd in de wind. Ik bid om mensen die risico's nemen, die vol blijven houden met het geloof van een kind, die dingen beginnen waar niemand van weet wat de afloop zal zijn, die met vallen en opstaan niet willen weten van water in de wijn. Ik hoop op mensen die blijven vertrouwen, die van te voren niet vragen voor hoeveel en waarom, die door blijven duwen van doe maar wel en kijk niet om, om het beste van vandaag en van morgen, voor het mooiste waar ik van hou. Ik zoek het maximum dat er nog inzigt, in vandaag en in morgen, in mij en in jou." 2020 gaf ons niet wat we er van verwacht hadden maar misschien brengt 2021 wel terug meer.

Laat ons maar samen dromen.

Laat ons in onze parochie blijven bouwen aan één grote familie, waar iedereen zich thuis voelt, een gemeenschap naar Uw droom.

Ward Wené

HEILIGE PIUS X.

COLLECTE DAMIAANACTIE, HET WERK VOOR DE MELAATSEN.

Elk jaar, op de laatste Zondag van januari, wordt onze aandacht gevraagd voor het Werk van de Melaatsen.

Melaatsheid blijft nog altijd een héél erge ziekte

en het zijn vooral de armen die erdoor getroffen worden.

De Damiaanactie zet zich héél hard in voor deze getroffenenen.

Daarom willen ook de collecte houden hiervoor.

Héél veel Dank voor Uw bijdrage.

DE KERSTVERSIERING WAS ANDERS DAN ANDERS ...

De kerstversiering was ook dit jaar toch mooi.

Omdat er minder mensen naar de vieringen mogen komen hadden we er ook minder werk van gemaakt.

Toch gaf het een goede indruk.

Een dikke Proficiat aan de mensen die ervoor zorgden !!!

SINT-JOZEF

AFSCHEID FIRMIN MONNOIJER.

Donderdag 7 januari namen we in heel beperkte kring afscheid van Firmin Monnoijer, echtgenoot van Lea Maeremans, vader van 1 zoon, schoondochter en kleindochter Axelle, broer van 1 zus met schoonbroer, neef en nicht. Hij overleed in het AZ Monica, campus Deurne op vierentachtigjarige leeftijd en was woonachtig aan de Mortselsesteenweg in Deurne. Het zorgpersoneel van de afdeling B12 werd op de rouwbrief bijzonder bedankt. Hij heeft veel jaren hard gewerkt voor zijn gezin als professioneel dierenverzorger. In zijn vrije tijd was hij duivenkweker en die tijdsbesteding wordt door de ene persoon al meer gewaardeerd dan door een andere dichtere buur. Uw muzikaal genietende koster keek alvast uit naar het bekende liedje van

Bobbejaan Schoepen maar dat kwam er niet. Wel Frank Sinatra (My way), een Duitstalig liedje over vliegen en "What's a woman" van Dani Klein in de versie van Vaya con Dios. Dat nummer spoel ik altijd even terug om de juiste teksttoedracht niet te negeren: "What's a man without a woman"?

Gelukkig kent voorganger Pol Hendrix de bijbel op zijn duimpje en zocht hij naar een evangelietekst met duiven en die komt maar twee keer voor in het evangelie. Bekend is de duif als beeld van het neerdalen van de heilige Geest bij het doopsel van Jezus maar hij koos voor Matteüs 10, 5a, 7 – 14, 16-20. Daarbij waarschuwt Jezus zijn leerlingen om zo scherpzinnig te zijn als een slang en zo argeloos of onschuldig als een duif. Misschien kunnen we daar nog een vredesduif bij denken, een beeld dat zijn oorsprong vindt in het Oude Testament, in het verhaal van Noach en zijn ark. De duif die hij had uitgestuurd om te zien of het water was weggetrokken en die als bewijs daarvan terugkeerde met een olijftakje in haar bek.

Namens onze parochiegemeenschap delen we in de rouw die de familie treft en bieden hen onze christelijke deelneming aan.

Liefdevol aandenken aan Firmin MONNOIJER
echtgenoot van Lea MAEREMANS

geboren te Mechelen op 5 december 1936
en overleden te Deurne op 28 december 2020.
De familie dankt u voor uw blijken van medeleven.

Als ik ooit doodga, begraaf mij dan niet,
verstik me dan niet onder een zware steen,
maar laat me de kans te gaan
over de grenzen van de dood.
Strooi uit mijn as voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was, de weg kan vinden,
naar alles wat het eens beminde.

SINT-ROCHUS.

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHIED GENOMEN VAN

Puck Rensonnet, weduwe van Hendrik Popelier,
moeder van Diana en Rudi.

Geboren te Antwerpen op 16 mei 1922 en overleden
te Deurne, Residentie Ruggeveld, op 25 december 2020.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

I have a dream

Ik heb een droom dat op een dag dit volk zal opstaan en recht zal doen aan de ware betekenis van zijn credo: "Wij beschouwen de volgende waarheden als vanzelfsprekend: dat alle mensen gelijk geschapen zijn". Ik heb een droom dat op een dag op de rode heuvels van Georgia de zonen van voormalige slaven en de zonen van voormalige slavenhouders in staat zullen zijn samen aan te schuiven aan een tafel van broederschap. Ik heb een droom dat op een dag zelfs de staat Mississippi, een staat die smooit in de hitte van onrecht en smooit in de hitte van onderdrukking, een oase van vrijheid en gerechtigheid zal worden. Ik heb een droom dat mijn vier kinderen op een dag zullen leven in een land waar zij niet beoordeeld zullen worden op de kleur van hun huid, maar op de inhoud van hun karakter. Ik heb een droom vandaag

M.L.King

Er is ook positief nieuws uit de Verenigde Staten van Amerika !!!

Bron: De Standaard

Raphael Warnock, predikant in de kerk waar Martin Luther King preekte, is de eerste zwarte senator die ooit verkozen werd in een zuidelijke staat.

Dat de Democratische dominee Raphael Warnock (51) de Republikeinse Kelly Loeffler verslagen heeft in de run-off van de senaatsverkiezingen in de Amerikaanse

staat Georgia, heeft in de eerste plaats gigantische gevolgen voor het presidentschap van Joe Biden. (Of toch indien ook Jon Ossoff wint, maar ook voor hem kan het nauwelijks nog mislopen.)

Maar Warnock's verkiezing is sowieso historisch: hij is de allereerste zwarte Amerikaan uit een zuidelijke staat die in de Amerikaanse Senaat zal zetelen. Wie daarvan het belang niet inziet, kent zijn geschiedenis onvoldoende.

Het noorden van de Verenigde Staten bleef lang vrij wit, tot de Great Migration van 1910-1930, toen zuidelijke zwarte Amerikanen de pesterijen van de segregatie ontvluchtten en een betere toekomst zochten in het noorden. Maar al sinds zwarte slaven gruwelijk werden mishandeld om hen sneller katoen te laten plukken, maken Afro-Amerikanen in het Diepe Zuiden een veel groter percentage uit dan de 14 procent van de bevolking die ze nationaal vertegenwoordigen. Vandaag maken ze 30 procent van de bevolking van Georgia uit en 54 procent van de enige miljoenenstad van de staat, Atlanta.

Door de uiterst conservatieve – en vaak racistische – houding van de witte populatie bleven zwarten in het zuiden echter politiek ondervertegenwoordigd. Tot in de jaren zestig werd hen door de racistische Jim Crow-wetten vaak hun stemrecht ontnomen, en zelfs vandaag nog worden zwarten in het zuiden op allerlei manieren ontmoedigd hun kiesrecht uit te oefenen.

Naar die hele geschiedenis verwees ook Warnock toen hij vannacht verklaarde: 'Ze zeiden dat we deze race niet konden winnen, maar met hoop, hard werk en veel helpers is alles mogelijk.'

Zijn verkiezing is de bekroning van een proces dat al een jaar of twintig aan het groeien is: de geleidelijke transformatie van Georgia – of althans van de stedelijke gebieden – van zijn oude imago van racistisch hart van het Zuiden naar een 'New Georgia' dat een stuk progressiever is, en waar zwart en wit niet naast maar met elkaar willen leven.

Met name Stacey Abrams, het Afro-Amerikaanse boegbeeld dat in 2018 zeer nipt de gouverneursrace verloor (na aanwijzingen van zwarte *voter suppression*) kan nu glunderen omdat haar strijd voor eerlijkere verkiezingen vruchten lijkt af te werpen.

Dol op puppy's

In hun strategie om minstens één van de twee zetels in de run-off te behouden (en daarmee de senaatsmeerderheid) richtten de Republikeinen veel meer hun pijlen op Warnock dan op de andere Democraat, Jon Ossoff.

In hun propagandafilmpjes en in debatten schilderden ze de dominee af als een radicaal en een socialist – terwijl zijn standpunten in werkelijkheid gematigd zijn en op de lijn van Joe Biden zitten. De Republikeinen gingen daarbij snuisteren in de preken die Warnock hield in zijn kerk, de Ebenezer Baptist Church in Atlanta, waar Martin Luther King preekte in de jaren vijftig en zestig. Loeffler en de Republikeinen speelden het spel nog vuiler dan gebruikelijk, door zinnestukjes uit hun context te halen en voor te stellen als radicale aanvallen op politie en leger. Ze trokken bovendien een parallel met dominee Jeremiah Wright uit Chicago, die in 2008 zijn goede vriend Barack Obama in volle verkiezingsstrijd in verlegenheid bracht met zijn soms radicale Amerika-kritische uitspraken.

De Republikeinse retoriek tegen de 'gevaarlijke socialist' Warnock was zo gechargeerd dat die reageerde met een grappig spotje: 'Het schijnt dat ik ook een bloedhekel heb aan puppy's. Dat is niet waar: ik ben dól op puppy's.'

Aan de haatcampagne hing bovendien geregeld een weinig subtiele geur van racisme, om de racistische Republikeinse basis op het platteland aan te sporen.

Boomerang

Is dat als een boomerang in hun gezicht terechtgekomen, zoals *The New York Times* analyseert? Traditioneel scoren de Democraten in Georgia beroerd in zulke run-offs – die volgens de regels van de staat altijd georganiseerd moet worden als het verschil bij de verkiezingen te klein is. ‘Hun kiezers kunnen zich geen tweede keer opladen’, werd over hen gezegd. Maar uit de exitpolls blijkt nu dat Afro-Amerikaanse kiezers deze keer massaal zijn komen opdagen, haast evenveel als op 3 november.

Of zoals de *Atlanta Journal-Constitution* schrijft: ‘In 2008 waren Afro-Amerikanen erg gemotiveerd om de eerste zwarte president te verkiezen. Velen hebben onderschat dat het vooruitzicht de eerste zwarte senator uit het Zuiden te verkiezen, óók zeer motiverend werkte.’

Warnock wees de voorbije weken op zijn inspanningen in het verleden, hoe hij steevast gewerkt heeft aan meer eenheid. Hij wil ook de senator van alle Georgians zijn, zegt hij, al lijkt dat een vrome wens in een zo sterk gepolariseerd klimaat. Ook met zijn belangrijkste agendapunt, een betere gezondheidszorg voor iedereen, overtuig je in de VS niet iedereen.

Zoals Martin Luther King

In zijn toespraak waarin hij de zege claimde klonk Warnock meer als een predikant in Martin Luther King-stijl dan als een klassieke politicus. ‘Dezelfde handen waarmee mijn moeder van 82 vroeger andermans katoen plukten, hebben nu de jongste van haar twaalf kinderen naar de Amerikaanse senaat gestemd’, zei hij. En verwijzend naar het nationale plaatje onder president Biden na president Trump: ‘Zoals in de Bijbel geschreven staat: vaak wenen we des nachts, maar met de ochtend breekt de vreugde aan.’

Warnocks verkiezing is trouwens niet alleen een mijlpaal vanwege zijn huidskleur. Het zal ook een opsteker zijn voor christelijk geïnspireerde liberals in de VS, zoals de Democraat Pete Buttigieg, die tijdens de voorverkiezingen geregeld zei: ‘Waarom moeten gelovige mensen in de VS altijd zo rechts-conservatief zijn? Wat is er gebeurd met de barmhartigere kant van de Bijbel zoals in de Bergrede?’ Warnocks zege zal ook in die kringen met grote vreugde worden ontvangen.

Steven De Foer

Vriendelijkheid

is niet duur.

Vriendelijkheid

is kostbaarder dan een gram goud.

Vriendelijkheid

masseert zacht je gezicht in zware tijden.

Vriendelijkheid

verspreidt gratis vreugde.

Je hoeft haar alleen maar te ontvangen.

De engel van de vriendelijkheid

schenkt het.

Eddy

COLLECTE DAMIAANACTIE, HET WERK VOOR DE MELAATSEN.

Op de laatste zondag van Januari, tijdens de vieringen denken we aan de melaatsen.

Zie hoger bij parochienieuws van H. Pius X.

DE KERSTVERSIERING IN ONZE KERK ...

Hoewel er, door corona, maar weinig mensen naar de vieringen mogen komen, toch vonden we het belangrijk dat de kerk toch ook dit jaar mooi werd versierd voor Kerstmis. Het was anders dan anders maar het viel toch best mee. Het was mooi.

Nu is alles weer terug veilig opgeborgen en de kerk werd ook weer heel fijn gepoetst. Dank voor de mensen die erbij waren en die zich weer héél hard hebben ingezet. We waren inderdaad om drie uur klaar en de weekkapel en de sacristie worden een van de volgende dagen aangepakt. Blij dat mensen houden van onze kerk en ook blij zijn dat ze weer héél proper is !!!